

הקדמה

(ב) ויאמר: ה' מסיני בא ונרח משעיר לעמו, הופיע מהר פארן ואתה ממרבית קדש, מימינו אשדת למואב.

היבדלות מהעמים

(ג) אב חבב עמים כל קדשים בידיו, והם יכו לרגלך ושאו מדברתך.

(ד) תורה צנה לנו משה מורשה קהלת יעקב.

ישראל-ישורון נאספים להמלכת ה'

(ה) ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל.

(תוספת מאוחרת)

(ו) יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר.

(ז) וזאת לשמעון ויאמר: שמע ה' קולו ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה.

(ח) וללוי אומר: הבו ללוי תמיה, ואוריה לאיש חסידה, אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה.

(ט) האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הפיר ואת בניו לא ידע, כי שמרו אמרתך ובריתך יגזרו.

(י) יורו משפטיה ליעקב ותורתך לישראל, ישימו קטורה באפה וכליל על מזבחה. + חזאת ליהודה ויאמר: +

(יא) ברה ה' חילו ופעל ידיו תרצה, מחץ מתני קמיו ומשנאיו מן יקומון.

(יב) ולבנימן אומר: ידיד ה', ישכן לבטח עליו, חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן.

(יג) וליוסף אומר: מברכת ה' ארצו, ממגד שמים מעל ומתהום רבצת תחת. (יד) וממגד תבואת שמש, וממגד גרש ירחים.

(טו) ומראש הררי קדם, וממגד גבעות עולם.

(טז) וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה, תבואתה לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו.

(יז) בכור שורו קדר לו וקרני ראם קרניו, בקם עמים ינגח, ידחה אפסי ארץ, והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה.

(יח) ולזבולן אומר: שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליה.

המשך תיאור ההיאספות (עם תוספות)

(יט) עמים הרי יקראו שם יזבחו זבחי צדק, כי שפע ימים יינקו וצפוני טמוני חול.

(כ) ולגד אומר: ברוך מרחיב גד, פלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד.

(כא) ונרא ראשית לו כי שם חלקת מחקק, ויתאספון ראשי עם, צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל.

(כב) ולדן אומר: דן גור ארנה יונק מן הכשן.

(כג) ולנפתלי אומר: נפתלי שבע רצון ומלא ברפת ה', ים ודרום ירשה.

(כד) ולאשר אומר: ברוך מבנים אשר, יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו.

(כה) ברזל ונחשת מנעליה וכימיה רביה.

ה' מכניע את אויביו ואת אויבי ישראל

(כו) אין כאל, ישרון, לרב שמים בעזרה ובגאנותו שחקים. (כז) מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ניגרש מפניה אויב ואמרי השמד.

(כח) וישכן ישראל בטח, ביד ען יעקב, אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל.

(כט) אשריה ישראל מי כמוה עם נושע בה, ה' מגן עזרה ושידי חרב גאונה, ויפחשו איביה לך ואתה על במותימו תדרה.

מקורות והסברים

(ב) לעמו... ממרבית קדש... אשדת למואב סברה. (ג) אב שו'. קדשים בידיו שב', וו'. יכו – סברה. ושאו מדברתך שו' = לשון שואה, נהרסו מכוח דבריה. (ז) לשמעון סברה, ויהודה בפס' יא, לפי סדר השבטים. (ח) הבו ללוי קו', שב'. (יא) מתני שו', וו'. (יב) ו כ", תר'. לבטח עליון סברה + שו', שב' (עליו נכפל בטעות). (יג) מעל כ"י. (טז) תבואתה סברה, כירמיהו ב ג: ראשית תבואתה. (יז) ידחה סברה, כהלים לו יג: דחו ולא יכלו קום, ועוד. (יט) הרי שו'. צפוני סברה. (כא) ויתאספון סברה, היפוך המילים ספון וימא. (כה) רביה שו' = חוזקד. (כז) מענה... ומתחת... ואמרי השמד סברה = ה' עינה את אלהי הקדם [לוייתן וכו'] והורידם מתחת לאדמה, וכך יעשה גם לאמורי. (כח) ען סברה = שכן, כהושע ב יז: ונענתה שמה, ועוד. (כט) ה' פש', נשמט מפני ה' שלפניו. ושידי סברה.

וו' = וולגטה (לטינית), כ"י = כתבי יד (עברית), פש' = פשיטתא (ארמית), קו' = קומראן (עברית), שב' = תרגום השבעים (יוונית), שו' = שומרוני (עברית)